

Дослідно-експериментальна та інноваційна діяльність у сучасних закладах освіти

В умовах розбудови національної системи загальної середньої освіти важливого значення набуває інноваційна діяльність загальноосвітніх навчальних закладів, яка характеризується як системним експериментуванням, розробкою, апробацією, впровадженням, розповсюдженням освітніх інновацій, так і процесом внесення якісно нових елементів в освіту.

Комплексна діяльність щодо створення (розробки), засвоєння, використання та поширення нововведень складає інноваційний процес, який розглядається в освіті у трьох основних аспектах: соціально-економічному, психолого-педагогічному, організаційно-управлінському. Від цих аспектів залежить загальний клімат і умови, в яких інноваційні процеси відбуваються.

Положенням «Про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» визначено такі рівні інноваційної освітньої діяльності: всеукраїнський, регіональний, рівень окремого навчального закладу і закладу післядипломної освіти.

Рівень інноваційної освітньої діяльності визначається її змістом (розробка, розповсюдження чи застосування інновації), а також масштабістю змін, що вносяться в систему освіти внаслідок застосування запропонованої інновації. Так, освітня діяльність всеукраїнського рівня передбачає апробацію інновації та експериментальну перевірку продуктивності й можливості застосування у системі освіти.

Регіональний рівень передбачає апробацію та експериментальну перевірку педагогічних новацій, розроблених у даному регіоні, які викликають зміни в якомусь одному напрямку освітньої діяльності;

Локальний рівень - характерний для окремого навчального закладу і передбачає застосування інновацій, апробованих, затверджених і рекомендованих Міністерством освіти і науки України до розповсюдження.

Втілити ідеї педагогічної науки у практику діяльності або продукувати свої можуть як окремі педагоги (учитель, класний керівник, вихователь, директор школи чи його заступник), так і група осіб (методичне об'єднання класних керівників або вчителів з навчального предмета),

педагогічний колектив в цілому.

Джерелом (ядром) нової ідеї може бути дослідницька діяльність ученого-педагога, пошукова практика чи науково-дослідна робота вчителя, керівника, всього колективу.

Проте, приймаючи рішення щодо впровадження інновацій, потрібно:

- зважати на регіональні особливості, традиції кожної школи;
- не допускати «насильного» впровадження інновацій;
- не пропускати етапу апробації з міркувань терміновості та економії коштів;

- враховувати, що нововведення може стати реальним тільки тоді, коли дійові особи (вчителі) мають мотивацію на перетворення.

У педагогічній літературі поняття інноваційна та експериментальна діяльність нерідко ототожнюються, що пояснюється розумінням експериментальної діяльності як складової інноваційної, коли експериментально перевіряється ефективність і можливість застосування інновацій в системі освіти. Одночасно дослідно-експериментальна робота має свою специфіку проведення, і в цьому випадку вона виступає як окремий вид інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє стверджувати, що дослідно-експериментальною роботою в освітній установі називається спеціальна діяльність педагогів та інших працівників освітніх установ, плановірно організована з метою отримання необхідної інформації, що містить розв'язання якої-небудь педагогічної проблеми, а також з метою реалізації на практиці нового зразка педагогічного досвіду і виступає окремим видом інноваційної діяльності. Дослідно-експериментальна робота проводиться на всеукраїнському рівні, регіональному та рівні закладу післядипломної педагогічної освіти.

Науково-дослідна, експериментальна робота не є основним для освітньої установи видом діяльності, але може виявитись корисною і необхідною для вирішення тих завдань, що стоять перед нею.

Експеримент передбачає внесення змін в освітню практику. Для зменшення ризику можливого негативного впливу цих змін на учасників навчально-виховного процесу

визначено і нормативно закріплено умови, за яких можливе здійснення цієї діяльності. Серед них: необхідність збереження фізичного і психічного здоров'я суб'єктів інноваційної освітньої діяльності, дотримання їх майнових і немайнових прав, вимог держстандартів освіти, наявність відповідного ресурсного забезпечення та ефективне його використання, згода учасників навчально-виховного процесу, органів управління освітою на здійснення інноваційної освітньої діяльності.

Дослідно-експериментальна робота в освітніх установах завжди пов'язана з певним ризиком. Відповідальність за її можливі негативні наслідки розподіляється між органом управління освітою, який видав наказ про її проведення, та виконавцями науково-дослідної, експериментальної роботи відповідно до рівня їх компетенції. Повну відповідальність за ініціативну науково-дослідну, експериментальну роботу несуть керівники освітньої установи спільно з авторами й відповідальними виконавцями.

Практика свідчить, що основними джерелами інноваційних ідей розвитку навчального закладу виступають:

- потреби країни, регіону, району (міста) - соціальне замовлення школи на випускника;

- директивні та нормативні документи органів влади та управління освіти різних рівнів;

- досягнення та розробки психології, педагогіки, соціології, інших наук про людину;

- досягнення передової та масової педагогічної практики;

- власний професійний досвід керівників і вчителів, інтуїція, практичне педагогічне мислення;

- аналіз результату і процесу функціонування навчального закладу;

- аналіз психолого-педагогічної літератури, періодичних видань.

Актуальність теми (проблеми) дослідної - експериментальної роботи залежить від ступеня її розробленості в педагогічній науці та практиці та від ступеня гостроти потреби регіону в розробці цієї теми (розв'язання проблеми). Найбільш пріоритетними й актуальними для освітніх установ області є проблеми, що відносяться до пошуку шляхів і засобів модернізації регіональної освіти, зокрема:

методичні рекомендації

- шляхи реалізації профільного навчання;
- соціальна педагогіка;
- формування сучасних моделей управління;
- моральна самосвідомість;
- реалізація варіативної складової;
- інформаційна безпека; пошук шляхів формування інформаційної культури;
- особистісний освітній простір;
- розробка моделей інклюзивного навчання;
- забезпечення наступності на різних рівнях освіти тощо.

Важливою умовою науково-дослідної, експериментальної роботи в освітніх установах є кваліфікована наукова підтримка, яка здійснюється у формах наукового керівництва й наукового консультування.

Для неї характерні:

- наявність науково-дослідної програми, зареєстрованої на рівні Міністерства освіти і науки України або департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації;
- систематичні наукові консультації з учителями шкіл із проблем модернізації змісту освіти та методик викладання основ наук;
- організація і проведення курсів та спецкурсів із сучасних досягнень у галузі психології та педагогіки;
- залучення працівників школи до роботи у науково-практичних семінарах та конференціях із проблем удосконалення навчально-виховних та управлінських технологій;
- залучення учених наукових інститутів до роботи у предметних науково-методичних кафедрах навчальних закладів;
- щорічні підсумкові науково-методичні семінари із проблем наукових досліджень та їх результатів тощо.

Існує два різновиди результатів науково-дослідної, експериментальної роботи: тексти, що містять розв'язання яких-небудь наукових і практичних проблем, і реальні педагогічні об'єкти, які демонструють можливості та способи розв'язання цих проблем.

Текстові результати науково-дослідної, експериментальної роботи оформляються у вигляді наукового звіту, статті, монографії та в інших формах наукової продукції.

Інноваційний педагогічний досвід також підлягає узагальненню та опису.

Самостійними результатами науково-дослідної, експериментальної роботи є також окремі матеріали та документи, створені у ході реалізації і забезпечують функціонування інноваційного досвіду. До їх числа відносяться: концепція, модель, положення, статут, структура й механізми управління, освітні програми, підручники та навчальні посібники,

педагогічне програмне забезпечення, хрестоматії, методичні рекомендації для вчителів та учнів, навчальне обладнання та інші засоби навчання, окремі методики, критерії, норми, які використовувались у ході дослідницької освітньої та управлінської діяльності в освітній установі.

Експериментальна, науково-дослідна робота - найбільш складний вид діяльності школи. За структурою, обсягом роботи та якістю вона дуже нагадує наукову діяльність. У цьому випадку школі необхідна якісна підготовка педагогічних кадрів і тісний зв'язок із учнями.

Цю думку підтверджують результати моніторингового дослідження готовності керівних та педагогічних кадрів до інноваційної діяльності, проведеного в навчальних закладах області у квітні 2014 р. (близько 1500 респондентів). Відповідно до результатів:

- готовими до такого виду діяльності вважають себе 71 % директорів та 74 % учителів; готовність свого закладу до інноваційної діяльності високою визначили 24% керівників та 40 % учителів, середньою – відповідно 76 % керівників та 58 % учителів;
- 33% учителів вважають, що дослідно-експериментальна, інноваційна діяльність підвищує інтерес до навчання і виховання, 64% директорів – така діяльність сприяє підвищенню результативності навчально-виховного процесу.

Серед труднощів, із якими стикається вчитель при організації інноваційної діяльності, педагоги назвали такі:

- велика завантаженість учителів, брак часу – 21 %;
- відсутність стимулювання – 16 %;
- недостатня допомога і слабка поінформованість про нововведення – 11%. У зв'язку з цим виникає потреба в постійній самоорганізації та самоосвіті педагогів, розширенні кола інформаційних джерел. Як показало дослідження, педагоги надають перевагу таким джерелам інформації щодо інноваційної діяльності:

- Інтернет – джерела – 29 % директорів та 32 % учителів;
- семінари – 29 % директорів та 25 % учителів;
- курси підвищення кваліфікації – 24 % директорів та 20 % учителів.

Респондентами визначено причини, які гальмують втілення новацій:

- фінансові (близько 30 % керівників та учителів),
- слабкий зв'язок науки і практики (близько 25 %),
- нестача часу і сил для створення і застосування інновацій (19 % учителів, 15% директорів).

Більшість освітян переконані, що, незважаючи на низку об'єктивних та

суб'єктивних перешкод щодо здійснення дослідно-експериментальної діяльності, така робота у навчальних закладах є важливою та необхідною.

Водночас дуже важливо, щоб цей процес не був стихійним. Для введення нових форм, методик, педагогічних технологій потрібне розуміння того, як ці нововведення запроваджувати, засвоювати, супроводжувати. Намагання змінити кожен конкретну школу без критичного аналізу всіх аспектів діяльності, а також прогнозу можливих наслідків нововведень призводить до захоплення новими формами без принципів змін суті, змісту, зростання обсягу навчальної інформації без зміни технології навчання, врешті-решт включення у дослідно-експериментальну роботу заради процесу без усвідомлення її суті і наслідків.

Тому одним із головних завдань розвитку науково-дослідної діяльності у регіоні ХОІППО вбачає удосконалення процесу трансформування наукових ідей в практику роботи школи, пошук шляхів підвищення якості безперервного навчання педагогічних працівників, розвиток їх професійної майстерності, формування навичок науково-дослідницької роботи.

Актуальність такої роботи пов'язана з реалізацією в області 7 тем дослідно-експериментальної роботи на всеукраїнському рівні:

- Науково-методичні засади впровадження фінансової грамотності у навчально-виховний процес навчальних закладів (Хмельницька спеціалізована загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 15, Хмельницький ліцей № 17), Удод О. А., директор ІІТЗО, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України по Відділенню загальної середньої освіти, доктор історичних наук, професор та Смовженко Т. С., ректор Університету банківської справи Національного банку України, доктор економічних наук, професор (2012-2019 рр.);

- Розвиток освітньо-інформаційного середовища навчально-виховного комплексу (колегіуму) засобами мережевих технологій та дистанційної освіти (Навчально-виховний комплекс №2 м. Хмельницького), Гуржій Андрій Миколайович, віце-президент Національної академії педагогічних наук України, академік НАПН України, доктор технічних наук, професор; Калініна Людмила Миколаївна, завідувача лабораторією управління освітніми закладами Інституту педагогіки НАПН України, доктор педагогічних наук, професор, старший науковий співробітник галузевого управління (управління освітою); Лапінський Віталій Васильович завідувач лабораторії навчання інформатики Інституту педагогіки НАПН України, кандидат фізико-математичних наук, доцент

методичні рекомендації

(2013-2018 pp.);

– Превентивне виховне середовище як фактор формування соціальної зрілості підлітків в умовах навчально-виховного комплексу (Чемеровецький навчально-виховний комплекс №1), Рідкодубська Анна Анатоліївна – доцент кафедри соціальної роботи та соціальної психології Хмельницького національного університету, кандидат педагогічних наук (2014-2019 pp.);

– Розробка моделі взаємодії суб'єктів превентивного виховного середовища (Гуківська ЗОШ I-III ступенів Чемеровецького району), Ящук Інна Петрівна, декан факультету початкової освіти та філософії Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної академії педагогічної освіти (2014-2018);

– Система партнерства загальноосвітнього навчального закладу і громади села у формуванні просоціальної поведінки дітей та учнівської молоді (Свіршківська загальноосвітня школа I-III ступенів Чемеровецького району), Клімкіна Наталія Григорівна, старший викладач кафедри педагогіки та психології Хмельницького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, кандидат педагогічних наук та Березіна Ніна Олексіївна, головний спеціаліст відділу позашкільної освіти, виховної роботи та захисту прав дитини Міністерства освіти і науки України (2014-2018 pp.);

– Формування просоціальної поведінки вихованців у позашкільному навчальному закладі (Чемеровецький районний Будинок школяра), Мельник Людмила Пилипівна, завідувач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Кам'янець-Подільського національного університету ім. І.Огієнка, кандидат педагогічних наук, доцент (2014-2018 pp.);

– Хмарні сервіси в освіті (Летичівський навчально-виховний комплекс №2 «ЗОШ I-III ступенів-гімназія»), Літвінова Світлана Григорівна, докторант Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, кандидат пед. наук, старший науковий співробітник, директор методичного центру інформаційних технологій в освіті управління освіти Оболонського району м. Києва (2014-2017 pp.).

Дев'ять експериментів мають статус регіонального рівня:

– Проектування моделі школи-родини на базі загальноосвітніх навчальних закладів I-II ст. (Калюсецька ЗОШ I-II ст. Вінницького р-ну, Коричинецька ЗОШ I-II ступенів Деражнянський р-ну), Буймістер Л.В., завідувач лабораторії сільської школи ХОІППО (2010-2014 pp.);

– Психолого-педагогічні засади створення умов для соціальної адаптації та інтеграції в суспільство

дітей з особливими освітніми потребами шляхом організації їх навчання в загальноосвітніх навчальних закладах (ЗОШ № 8, ЗОШ №15 м. Хмельницького, ЗОШ №7, ДНЗ № 20, позашкільна установа СЮТ м. Кам'янця-Подільського); Шнайдер В.І., старший викладач кафедри педагогіки і психології Хмельницького ОІППО (2012-2015 pp.);

– Підвищення рівня якості освіти шляхом розвитку позитивної мотивації учнів (навчальні заклади Вінницького району), Войтович Г.І., старший викладач кафедри педагогіки та психології Хмельницького ОІППО (2013-2015 pp.);

– Управління професійним розвитком керівників ЗНЗ (Вінницький РМК), Гуменюк В.В., завідувач кафедри менеджменту та освітніх технологій ХОІППО, кандидат педагогічних наук, доцент (2013-2017 pp.);

– Підвищення якості навчально-виховного процесу шляхом використання комплексу «Електронна дошка» (Волочиський НВК); Гулеватий А. А., завідувач кафедри психології та педагогіки ХОІППО, кандидат психологічних наук, доцент (2013-2016 pp.);

– Теоретико-технологічне забезпечення моделі «Школи повного дня» (гімназія м. Славути); Зазуліна Л.В., доцент кафедри педагогіки та психології ХОІППО, кандидат педагогічних наук, (2013-2015 pp.);

– Менеджмент розвитку інноваційної культури педагогів у процесі профільного навчання школярів в умовах діяльності освітнього округу, (Городнявський НВК Шепетівського р-ну); Ковальська О. П., старший викладач кафедри менеджменту та освітніх технологій ХОІППО, канд. пед. наук (2013-2016 pp.);

– Теоретико-методичні засади формування екологічної компетентності учнів старших класів загальноосвітньої школи сільської місцевості (Митинецька ЗОШ I-III ст. Красилівського р-ну, Гвардійський НВК, Чорнострівський НВК Хмельницького р-ну, Полянська ЗОШ I-III ст. Шепетівського р-ну); Скрипник С.В., старший викладач кафедри теорії і методики природничо-математичних дисциплін Хмельницького ОІППО, кандидат пед. наук (2013-2018 pp.);

– Формування професійних компетентностей вчителів початкових класів та вихователів ДНЗ засобами здоров'язбережувальних технологій (Жемелинецька ЗОШ I ступеня, Жемелинецький ДНЗ «Казка» Білогірського району); Романова О.В., старший викладач кафедри теорії та методики дошкільної та початкової освіти Хмельницького ОІППО, кандидат психологічних наук (2014-2018 pp.).

Сьогодні в області працює 34 експериментальні навчальні заклади, з

них 8 мають статус всеукраїнського рівня, 26 – регіонального.

Географія задіяних в експериментах навчальних закладів пояснюється, в першу чергу, наявністю в них відповідної матеріально-технічної бази, методичного забезпечення дослідно-експериментальної роботи, сприянням органів управління освітою та методичних кабінетів організації та підтримки дослідно – експериментальної роботи та підготовлених фахівців.

Освітня область під керівництвом працівників інституту беруть участь у реалізації всеукраїнських та міжнародних проектів і програм: українсько-польський проект «Шкільна академія підприємництва», «Зелений пакет», «Відкритий світ», «Цифрові технології», «Партнерство у навчанні», «Національна мережа Шкіл сприяння здоров'ю», «Посилення спроможності педагогів у забезпеченні дієвої профілактики ВІЛ/СНІДу, протидії стигми і дискримінації», «Освіта для сталого розвитку», «Росток», «Школи: партнери майбутнього» (PASCH), програма «eTwinning Plus» тощо.

Одним із завдань методичної роботи усіх рівнів є поширення інформації щодо дослідно-експериментальної, науково-пошукової роботи та інноваційної діяльності навчальних закладів і окремих педагогічних працівників, сприяння ефективному використанню результатів їх творчих пошуків. Причому таке інформування має здійснюватись на шкільному, районному/міському, обласному та всеукраїнському рівнях. Поряд із цим заслуговують на увагу форми роботи, які сприяють творчому розвитку та самовдосконаленню освітян, серед них – професійні змагання. Участь у конкурсах активізує діяльність вчителів, дає можливість переосмислення власних проблем, є каталізатором пошуку засобів їх подолання.

Ініційованню новаторства, формуванню професійної еліти відповідають основні завдання Всеукраїнських конкурсів «Учитель року», «Парк педагогічної майстерності» (проводиться протягом 2011-2015 pp. за номінаціями: «Галерея інноваційного пошуку», «Майстерня професійного самовдосконалення», «Галерея дозвілля»), «Творчий вчитель-обдарований учень» та ін.; на виконання програми «Партнерство в навчанні» компанією «Майкрософт Україна» за сприяння Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України проводиться щорічний конкурс «Вчитель — новатор».

Освітня область має можливість презентувати результати досліджень сучасного змісту освіти, авторські методики, технології, інноваційні методи та форми роботи, моделі навчального та виховного процесів, управлінської ді-

методичні рекомендації

яльності на конференціях, Всеукраїнській школі новаторства, фестивалях.

У 2014 році буде проведено VI Міжнародний фестиваль педагогічних інновацій (м. Черкаси) за номінаціями:

- «Інновації у сфері дошкільної освіти»;
- «Інновації в організації навчально-виховного процесу в загальноосвітньому та позашкільному навчальних закладах»;
- «Інновації в управлінні загальноосвітніми навчальними закладами»;
- «Інновації у неперервному розвитку професійної компетентності педагогічного працівника».

У попередні роки лауреатами Міжнародного фестивалю були Чайка З.В., завідувач ДНЗ № 1 та Гринь О.В., вихователь-методист ДНЗ № 3 м. Шепетівки (2012 р.), Мігунова І.А., заступник директора з навчально-виховної роботи НВК № 10 м. Хмельницького (2013 р.).

Важливою умовою інноваційної діяльності є створення інноваційного середовища, яке забезпечує не лише достатню поінформованість учителів щодо педагогічних нововведень, а й передбачає організаційну, технічну, психологічну і методичну підготовку до застосування інновацій. Формуючи інноваційну культуру педагога, варто використовувати можливості формальної, неформальної та інформальної освіти. Дієвим засобом стимулювання саморозвитку може стати залучення педагогів до обговорення актуальних питань освіти, яке все частіше відбувається в інтернет просторі.

Інформаційне середовище області у 2014 році поповнили:

спільнота «Директор школи XXI століття» www.facebook.com/groups/1428320467401806/;

спільнота «Завідувачі РМК» www.facebook.com/groups/242892219252472/;

група директорів експериментальних навчальних закладів <https://groups.google.com/d/forum/nmcderhm>.

Наразі є можливість долучитись усім бажаючим за вказаними посиланнями.

У червні 2014 року розпочато реалізацію науково-педагогічного проекту Міністерства освіти і науки України та Національної академії педагогічних наук України «Підготовка керівних, педагогічних та науково-педагогічних кадрів до роботи за інноваційними освітніми технологіями «Академія інноваційного розвитку» на 2014-2020 рр., в рамках якого організовано роботу Літньої школи з питань інноваційного розвитку керівних, педагогічних та науково-педагогічних кадрів для усіх бажаючих освітян України.

Управління дослідно-експериментальною та інноваційною діяльністю педагогів забезпечується структурними ланками інноваційного процесу, основними завданнями яких наразі є:

- на рівні навчального закладу:
- виявлення ступеню готовності (мотиваційної, психологічної, інтелектуальної, інформаційної, технологічної) педагогічних працівників до інноваційної діяльності;

- створення у школі дослідницької, творчої атмосфери;

- стимулювання участі в експериментальній, науковій роботі; підтримка, допомога вчителям, які експериментують;

- прогнозування результативності дослідно-експериментальної роботи окремих учителів, або закладу;

- координація зусиль окремих інноваторів, дослідників чи груп, а також загальної спрямованості окремих ідей інноваційних проектів;

- на рівні відділів/управлінь освіти та методичних служб:

- створення умов для підвищення професійного рівня та кваліфікації педагогічних працівників, які експериментують;

- матеріально-фінансове забезпечення експериментальної роботи;

- патронаж навчальних закладів, які мають статус експериментальних, і надання їм науково-методичної допомоги;

- здійснення контролю за роботою вчителів-дослідників, експериментаторів, якістю освіти учнів експериментальних класів, шкіл;

- поширення інформації щодо дослідно-експериментальної, науково-пошукової роботи та інноваційної діяльності навчальних закладів і окремих педагогічних працівників, сприяння ефективному використанню результатів їх творчих пошуків;

- на рівні департаменту освіти і науки, обласного інституту післядипломної педагогічної освіти:

- експертиза інноваційних та експериментальних проектів, програм, аналіз ходу їх реалізації, ефективності результатів у відповідності з цілями й завданнями, що стоять перед сучасною школою;

- розробка та реалізація системи заходів щодо підвищення рівня готовності педагогічних працівників до інноваційної та пошуково-експериментальної роботи у курсовий період;

- забезпечення кваліфікованої наукової підтримки науково-дослідної, експериментальної роботи педагогів та педагогічних колективів;

- розробка методичних рекомендацій щодо підготовки педагога до здійснення наукової, дослідної, експериментальної діяльності;

- здійснення контролю за роботою вчителів-дослідників, експериментаторів, якістю освіти учнів експериментальних класів, шкіл.

З метою підготовки вчителя до дослідно-експериментальної та інноваційної діяльності, формування інноваційного освітнього середовища регіональної освіти Р/ММК рекомендуємо:

1. Забезпечити випереджувачий характер підготовки вчителя, керівника по розробці інноваційних підходів удосконалення навчально-виховного процесу, управління.

2. Спрямувати методичну роботу на підвищення педагогічної майстерності, фахової компетентності педагогічних кадрів, впровадження інноваційних підходів до організації навчально-виховного процесу.

3. Створювати умови для безперервного зростання рівня педагогічної майстерності вчителів, їх самоосвітньої діяльності, участі в інноваційних проектах та оволодіння методами комплексного самоаналізу професійної діяльності.

4. В системі методичної роботи переорієнтуватись на активні методи, стимулювати проведення педагогами наукових досліджень, обмін досвідом та інформацією.

5. Підготовку педагогів до дослідно-експериментальної роботи у міжкурсовий період спрямовувати на оволодіння основами методології педагогічного дослідження й технологіями дослідно-експериментальної діяльності, зокрема опануванням методики впорядкування авторської програми, усвідомленням етапів дослідно-експериментальної роботи в школі, технологіями аналізу педагогічних інновацій, здійсненням корекції, відстеженням результатів експерименту, техніками здійснення самоаналізу власної дослідницької діяльності.

6. Проводити моніторингові дослідження рівня готовності педагогічних працівників до інноваційної діяльності, моніторинг результативності апробації та впровадження інноваційних педагогічних технологій у навчально-виховний процес.

7. Здійснити діагностику інноваційних ідей педагогів на предмет їх новизни та актуальності, започаткувати постійно оновлюваний банк інноваційних ідей для розміщення у ньому ідей, технологій, методик, апробованих під час семінарів, конференцій, конкурсів інновацій.

8. Надавати науково-методичну допомогу, здійснювати патронаж навчальних закладів, які мають статус експериментальних.

9. Координувати роботу творчих груп щодо застосування інновацій при вивченні базових навчальних дисциплін.

10. Поширювати інформацію щодо дослідно-експериментальної, науково-пошукової роботи та інноваційної діяльності навчальних закладів і окремих педагогічних працівників, сприяти ефективному використанню результатів їх творчих пошуків.

О. КОШКА,
завідувач НМЦ координації
дослідно-експериментальної
та інноваційної роботи ХОІППО.